

(Јутарњи лист, 7.4.2010)

Наравно да је Џејмс Бисет, бивши канадски велепосланик у Југославији који је затражио да се Хрватска исприча због ендехазијских злочина, дубоко компромитиран и ирелевантан када је ријеч о било чему што се тиче ратова на простору бивше СФРЈ: човјек је, напосто, био свједок обране на суђењу Слободану Милошевићу. Бисет је, дакле, или плаћени великосрпски лобист или особа с посве неприхватљивим моралним ставовима.

Београдско полупокајање

Наравно да се Бисетов чланак у *Christian Science Monitor*-у појавио баш када је међународна заједница оцијенила српску исприку за Сребреницу недовољном: на насловници *Tribune* *International Herald* -а објављено је да Еуропска унија неће успоставити ближе односе са Србијом на темељу службеног српског документа/исприке о Сребреници.

Међународна је заједница, дакле, одбила београдско полупокајање за геноцид у источној Босни па се, ето, одмах нашао нетко тко ће покушати подсјетити свијет на наводну повезаност Републике Хрватске и НДХ како би се створила фамозна равнотежа кривње.

С таквим се процесима суочавамо од 1990. године до данас.

Република Хрватска је настала на темељима ЗАВНОХ-а, међународно признање добила је слиједом Устава из 1974, те нема никакве формалноправне везе с Независном Државом Хрватском.

Хрватска се не треба испричавати због НДХ

Пише: Давор Бутковић
среда, 14 април 2010 12:38

Напосљетку, наравно да се Република Хрватска не треба испричати због страшних злочина што их је починила Независна Држава Хрватска.

Република Хрватска ни на који начин није сљедница Независне Државе Хрватске.

У хрватском се Уставу јасно каже да се Република Хрватска, међу осталим, темељи на ЗАВНОХ-у. ЗАВНОХ је био политичко тијело партизанског покрета у Хрватској, који је ратовао с усташама. У хрватском Уставу, дакле, јасно пише како се Република Хрватска темељи на оном политичком тијелу које је формално ратовало против Независне Државе Хрватске. Самим тим, свака расправа о евентуалној хрватској исприци због ендехазијских злочина постаје бесмислена.

Уосталом, и сами утемељитељи Републике Хрватске, попут Фрање Туђмана и Јосипа Манолића, особно су ратовали против НДХ.

Релативизиране кривње

Покушај умировљенога канадског дипломата Бисета да релативизира српску кривњу за Сребреницу прозивањем Републике Хрватске због усташких злочина био би нам политички углавном ирелевантан да не пружа страховито јаку повијесно-политичку поуку. Хрватска се, дакле, од свих таквих напада, који се ослањају на наводни континуитет НДХ и Републике Хрватске, увијек успјешно бранила зато што је имала хрватске партизане, ЗАВНОХ и Јосипа Броза Тита. Јосип Броз Тито, неовисно о језивим масовним злочинима за које сигурно јест суодговоран (мислимо, прије свега, на Блајбург и Крижни пут), јест превео Хрватску на побједничку страну у Другом свјетском рату.

Јосип Броз Тито онај је државник – успркос томе што јест био комунистички диктатор и, самим тим, аутентични протудемократ – који је и данашњој Републици Хрватској омогућио да са себе успјешно збаци стигму Независне Државе Хрватске и усташког покрета. Утолико је фамозна Туђманова реченица “Да није било Тита, не би било ни нас” апсолутно тачна.